

தாம் வாழும் சமீகத் திலிருந்து தம் மனை வறோபுதுத்திக் காட்ட அல்லது மமேபுதுத்திக் காட்ட, அச்சமீகத் திலிருந்து தம் மனை சற்று வித்தியாசமாக அடையாளப்படுத்துவதும், பின் அந்த அடையாளம் சார்ந்த வறோ சிலரதை தன்னோடு இணைத்து தம் மனை ஒரு புதிய அடையாளத்துடன் வளிப்படுத்துவதும் மனித இயல்புகளில் அல்லது பலவீனங்களில் ஒன்றாகும். இது மொழியால், கலாச்சாரத்தால், அல்லது பண்பாட்டால் ஒன்றிணைந்த மக்கட்கட்டங்களை கட்ட வறோ பல காரணங்களால் பிளவுபடும் சாத்தியப்பாட்பினை ஏற்படுத்துவிடுகிறது. இதில் பிரதேச வறோபாடு முக்கிய கவனத்தினை பறுகின்றது. தாம் வாழுகின்ற நாட்டில் வட்டாரமாக, வலயமாக, குறிச்சியாக பிரித்துப் பார்த்து தம் மனைப் பரமுனைபுதுத்திக் கொள்வதும் மற்றவர்களை தாழ்வாகப் பார்ப்பதும் இந்த பிரதேச அடையாள வறோபாட்பின் ஒரு முக்கிய வளிப்பாடாகும். இதற்கு முக்கிய உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெயர்ந்தோர்களை குறிப்பிடலாம். வலிகாமம் வடக்கு பிரதேசத்தை அதி உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக பிரகடனப்படுத்தி ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் அபகரித்துக் கொண்டதன் பின்னணியில் இடம்பெயர்ந்த வலி வடக்கு மக்கள், தமக்கு மிக அண்மையில் 3,4, மலைகள் இடவைளியில் மட்டுமே அமனைந்த பிரதேசத்திற்கே இடம்பெயர்ந்து இருந்த போதிலும் மற்றைய இடம்பெயராத மக்களால் ஏளனமாக பார்க்கப்படும் நிகழ்வுகடந்த முப்பத்து வருடமாக இன்றளவும் தொடர்கின்றது. இதற்கு அந்த இடம்பெயராத மக்கள் அதற்கு முன்னரயே அச்சிறிய நிலப்பரப்பிலும் அவர்களை விட தாங்கள் மனை மயானவர்கள் என்ற மனைப்பானமனைகைக் கொண்டிருந்ததே காரணமாகும்.

இச்சிறிய வட்டார வலய வறோபாடுகள் காரணமாக தமக்குள் உருவாக்கிக் கொண்ட உதனைந்தாட்ட அணிகள், கிரிக்கடெட் அணிகள் மல்லமாக அதன் ரசிகர்கள் மனோதிகொள்வதும் நாம் அபிக்கடி அறிகின்ற தகவல்கள். இவை உலகவெங்கும் நடபெறுகின்ற சாதாரணமான நிகழ்வுகள். இங்கு லண்டனில் இன்னொமொரு விசித்திரமான வழக்கு இருக்கின்றது. அது Postcode War. இது இங்கு வாழும் சிறுபானமனை சமீகங்களில் அதுவும் கறுப்பினை பதினம் வயது இளஞரகளிடம் திறறறிக் கொண்டுள்ள ஒரு வியாதி. இவ்வழக்கத்திபடி என்றோ ஒரு காலத்தில் லண்டன் நகரசபனை தனது பரிபாலனை வசதிக் காக Postcode வாயிலாக பிரித்துக் கொண்ட பிரிவுகளில் ஒரு Postcode பகுதியில் வாழும் இளஞரகள் மற்றைய Postcode பகுதியில் வாழும் இளஞரகளுடன் எவ்வித அபிப்படை காரணங்களும் இன்றி மனோதல்களில் ஈடுபடுவார்கள். இம்மனோதல்கள் வருடாவருடம் பல கொலகைகளில் முடிவடைவது வழக்கம். இதில் வருத்தப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயம் இந்த மனோதல்களில் இரத்த உறவுகளே ஒருவருக் கொருவர் மனோதிக் கொள்வது. இதில் Postcode வறோபாடு காரணமாக ஓரே திறுவலில் எதிரும் புதிரும் வசிக் கும் அயல் வீட்டு இளஞரகளும் மனோதிக் கொள்வது விசித்திரமானதும் வேதனை தருவதுமாகும்.

Written by எஸ்.வாசன்

Tuesday, 22 December 2015 06:59 - Last Updated Tuesday, 22 December 2015 07:05

மறேக் குறித்த சம்பவங்கள் யாவும், ஒரு சயெத்தியினகைக் கட்டெட்தும் எம்முள் ஒரு கணநரே தரிசனமாக வந்து போயின. அச்சயெத்தியானது இங்கு லண்டனில் ஹரோ பகுதியில் ஒரு சில இலக்கிய ஆர்வலர்களால் 'ஹரோ இலக்கிய சந்தி' எனும் இலக்கிய அமைப்பொன்று அண்மையில் ஆரம்பித்து வகைக்கப்பட்டது என்பதயோகும். இது நாம் மலேகே குறிப்பிட்ட தம்மை பிரதசே வறேபாட்டுடன் அடயாளப்படுத்தும் அத்கயை மனோநிலகைக் குசற்றும் வறேபட்டதல்ல.

இங்கு லண்டனில் ஏற்கனவளே ஈழத்தமிழர்களின் நபற்றுக்கும் மறேபட்ட இலக்கிய, அரசியல், சமிக அமைப்புகள் இயங்கிவருகின்றன. ஒரு குறிப்பிட மொழி பசேும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமிகத்தவர் இத்தனை அமைப்புகளாக பிளவுண்டு கிடப்பது நரெுடலாக இருந்த போதிலும், இதற்குப் பின்புலமாக பல்வறே தத்துவார்த்தப் பின்னணிகளும் சயெல்முறை வறேபாட்களும் இருப்பதனால் நடமைமுறையில் இப்பிளவுகளின் யதார்த்தத்தை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. ஆனால் முதன் முறையாக நாம் மலேகே குறிப்பிட்டது போன்ற பிரதசே, வட்டார, வலய எல்லகைளின் வறேபாட்கள் காரணமாக ஒரு இலக்கிய அமைப்பொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது மனவரூத்தத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இலக்கியவாதிகளும் படைப்பாளிகளும் சிந்தனையாளர்களும் கிட்ட இத்கயை மனோபாவத்திற்கு உட்பட்டும் முள் பிளவுகளயையும் பிரிவினகையையும் உருவாக்குவது வதேனயை ஊட்டுகின்றது.

நவீன தமிழ் இலக்கிய பரப்பில் இப்பிரதசே அடயாள வறேபாட்கள் ஒன்றும் புதுமையான விடயமும் அல்ல. இதில் முக்கியமாக நவீன தமிழ் இலக்கிய மரபானது ஈழம், தமிழகம், புகலிடம் என்ற எல்லகைலால் பிளவுண்டு பல தசாப்த காலங்களாக ஏற்பட்ட மோதல்களும், சண்டகைளும் சச்சரவுகளும் எம் வராலாற்றில் விரிந்தே கிடக்கின்றது.

இதற்கு உதாரணமாக பல சம்பவங்களகை குறிப்பிடலாம். இதில் முக்கியமாக தமிழக எழுத்தாளர்கள் தம்மை ஒரு இலக்கிய மலோதிகக் சக்தியாக நினைத்து மற்றவர்களகை, குறிப்பாக ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களகை எள்ளி நகயாடிய சம்பவங்கள் மிக அதிகம். அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த கலமைகள் ஆசிரியர் கி.வா.ஜகெநாதன் அவர்கள் "யாழ்ப்பாணத்தமிழ்பைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் ஈழத்து இலக்கியங்கள்கு அடிக் குறிப்பு இடவணேடும்" என எள்ளி நகயாடினார். அறுபதுகளின் இறுதியில் நாவறகுழிய்பிர நடராஜனின் கவித்தைத் தொகுதியை வெளியிட சரஸ்வதி விஜயபாஸ் கரனுடனும் தீபம் நா.பார்த்தசாரதியுடனும் வருகை தந்த 'கங்கை' இதழின் ஆசிரியர் பகீரதன் "தமிழகத்துடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கை எழுத்தாளர்கள் சிறுகதையில் பத்து வருடம் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளார்கள். இவர்கள் மலே நாட்டும் இலக்கியங்களகை கற்று தரேந்து சிறுகதை எழுதப் பழகவணேடும்" என்று உபதசேம் சொல்லிப் போனார். ஈழத்து எழுத்தாளர்களகை கோப்பப்படவும் ஆவசேப்படவும் வதைத் இந்த கபற்றுக்கள்கு எல்லாம் மகூடமாக தமிழக எழுத்தாளர் வி. ராஜநாராயணன் அவர்கள் "தமிழ் மொழியில் எழுதப்படுவதற்காக ஈழத்து இலக்கியங்களகைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று கபற்றமுடியாது. இவற்றினை வறெும் ஈழ இலக்கியங்கள் என்று கபற்றுவதே நமக்கு நன்மை பயக்கும்" என்றார். "ஈழத்து சிறுகதைகள் வறெும் வமெபல்கள்" - இது மிக அண்மகை காலத்தில் ஜயெமகோகன் மொழிந்த ஒரு கபற்று. இவையாவும் தமிழகம் எனும் பரெுநிலப்பரப்பில் இருந்து, தமக்கு அண்மையில் உள்ள ஒரு சின்னஞ்சிறு தீவில், அதிலும் சிறுபான்மையினராக உள்ள ஒரு சிறு சமிகத்தினர் மீது தமிழக எழுத்தாளர்கள் வதைத் இலக்கிய மலோதிகம். இதே நககலும் நயாண்டியும் புரிந்த ஜாம்பவான்கள் ஒரு சில குறுகிய காலப்பகுதிக் குள்

Written by எஸ்.வாசன்

Tuesday, 22 December 2015 06:59 - Last Updated Tuesday, 22 December 2015 07:05

வெட்கித் தலகை குனிந்து தமது சஞ்சிகைகளில் 'ஈழத்து சிறப்பிதழ்கள்' வளையிட வணைய நிர்ப்பந்தந் திறகு உள்ளாக கப்பட்டது காலத்தின் கட்டாயம்.

இதில் இன்னுமொரு நேர் எதிர்மாறான விடயத்தபை பாரக்கலாம். அது ஈழ எழுத்தாளர்கள் தமிழக மலோண மயை மறுதலித்து தாமமே மனையானவர்கள் என்று நிறுவ முயன்ற முயற்சி. அமரர் எஸ்.பொ. அவர்கள் ஒரு உரையில் "ஈழ-புகலிட தமிழர்கள் தான் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு தலமை தாங்குவார்கள்" என்று கறினார். அவரது கற்று பல தமிழக எழுத்தாளர்களை கொதிப்படயை சயெத்தது. புகலிட எழுத்தாளர்கள் மலே அவர் வதைத்த மிகை நம்பிக்கையே இவர் இப்பிக் கற்றுக் காரணம் என்று நாம் கருது இடமுண்டது. எழுத்தாளர் பிரபஞ்சனிலிருந்து லனோ தமிழ்வாணன் வர இது குறித்து மிகக் காலமான மறுப்புரகைகளை வழங்கினர். ஆனால் ஒரு குறுகிய கால பகுதியிலயே லனோ தமிழ்வாணன் அவர்கள் புகலிட இலக்கியங்களை தடேத் தடே மிகத் தரங்குறதை இலக்கியங்களைக் கட்ட மணிமகேலை பிரசுரமாக வளையிட்டதும், ரவி தமிழ்வாணன் அவர்கள் இங்கு புகலிடத்திற்கு நாடா நாடாக திரிந்து புத்தக வியாபாரம் சயெத்ததும் மூரண நகயான விடயம்.

இதில் இன்னுமொரு அதி விசித்திரமான விடயம் ஈழ, புகலிட எழுத்தாளர்களுக்கிடயை உருவான விரிசல். தண்ணெருகளிலும் இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்ப பகுதிகளிலும் புகலிட இலக்கியங்களுக்கு உலக அரங்கில் முக்கியமாக தமிழகத்தில் கிடத்த மதிப்பும் சலவாகும் பல ஈழத்து எழுத்தாளர்களை பொறாமபை பட வதைத்தது. அன்றயை புவியாகிய வளையிச்சம் ஆசிரியர் எஸ்.கரணாகரன் காலச்சுவடு இதழிலில் இப்படி உறுமுகிறார்.

"தமிழகத்தில் இன்று கலாச்சார வாதிகளின் கவனத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் உட்பட்ட அளவிற்கு இன்றயை ஈழத்து இலக்கியம் புலப்படாமால் போனது விசித்திரமே! புலம்பெயர்ந்தோர் யார்? என்ன அடிப்படையில் புலம்பெயர்ந்தனர்? அவர்களின் இலக்கியம் எது? என்ன அடிப்படையில் அது படகைக் கப்பல்கின்றது? சத்தியமும் உண்மையும் இருக்கின்றதா?" (காலச்சுவடு மார்ச் 1997) தன் மண்ணில் இருந்தே அகதியாக தப்பியோடிய தன் சொந்த உறவுகளையே பார்த்து இப்படி ஒரு காழ்புணர்ச்சிடன் கட்டிய கோபம் கொப்பளிகின்றது என்றால் நாம் மறே குறிப்பிட்ட பிரதேச அடயாள வறேபாடுகளின் வல்லமையை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இவை எல்லாவற்றிலும் சிகரமாக இன்னுமொரு விடயத்தை குறிப்பிடலாம். இதனை விசித்திரம் என்பது அல்லது நகைச்சுவை என்பது அல்லது வறே எந்த வகைக்குள் வகைப்படுத்தலாம் என்று உண்மையில் புரியவில்லை. இது புகலிடத் தமிழர் தாம் பல வறே பட்ட நாடாடுகளில் நாடாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் வளையை தஞ்சமடநைத் நாடே மறறலில் லாவற்றயையும் விட மலோனது என்று நினகைக்கும் மடமையைத் தன்ம். கனடாவில் இருந்து ஒருவர் எழுதுகிறார்.

"புலம்பெயர்ந்த படபைபுக்கள் என அழகைக் கப்படும் இன்றயை முயற்சிகள் இனிமலே கனடா தமிழ் இலக்கியம் என அழகைக் கப்படும் ஆரம்ப கால கட்டத்தில் நிற்கிறோம். அதன் வரவிற்கு 'காலம்' வழி சமகைகிறது என்பதில் பரமனை அடகைகிறது."

புரிந்திருப்பீர்கள் யாரென்று. வறே யாரும்ல இது, நமது காலம் சலவம் அவர்கள் தான். இது அவர் தனது காலம் இளவனில் 1997 இதழில் தனது ஆசிரியர் உரையில் எழுதியது. இதற்குப் பின்பும் மறறயை நாட்டா புலம்பெயர் வாசகர்கள் காலம்

Written by எஸ்.வாசன்

Tuesday, 22 December 2015 06:59 - Last Updated Tuesday, 22 December 2015 07:05

இதழை வாங்கிப் படிக்கின்றார்கள் என்றால் அது அவர்களின் பெருந்தன்மையே. எந்த அடிப்படையில் இதனை அவர் சொல்லியிருப்பார் என்றால் அது அவருக்கே தெரியாது என்பதே பதிலாக அமையும்.

இப்போது எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும், இந்த பிரதேச அடையாள வறோடிகள் எத்தகைய அறிவீனத்தின் அடிப்படையிலிருந்து உருவாகுகின்றன என்பதனை. இதனையே ஹரோ இலக்கிய சந்தி ஏற்பாட்டாளர்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது எமது எண்ணம். ஏனென்றால் ஏற்கனவே சித்தாந்த அடிப்படையிலும் நடமாற்றை சார்ந்த செயற்பாட்டு அடிப்படையிலும் பிளவுபட்டு புற்றீசல்கள் போல் உருவாகியிருக்கும் அமைப்புகள் மத்தியில், மலேயம் பிரதேச ரீதியிலான வறோடிகளை உருவாக்கி மலேயம் பல பிளவுகளை ஏற்படுத்தும் சாதாரணக் கூறுகளை நாம் உருவாக்க முயலக்கூடாது. இதுவே நாளடைவில் அரபியல் திண்ணை, வல்தம்ஸ் ரோ நாடகம், நோர்பிறன் மரத்தடி குழுமம், என்று வறோ பல அமைப்புகளை உருவாக்க வழி சமத்தை துவிடும். ஒரு விடயத்தை நாம் தள்ளிவைக்கப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த பிரதேச பிரிவுகள் யாவும் லண்டன் மாநகரசபை தமது பரிபாலன வசதிக்காக பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னமேயே ஏற்படுத்திக் கொண்டவை. இதனை நாம் எமது பிளவுகளுக்கும் பிரிவுகளுக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. பதினம் வயதினரும், பதிப்பதற்கு வசதியற்றவர்களுமான அந்த சிறுபான்மை இளைஞர்கள் மறக்கொள்ளும் Postcode War இனை, இலக்கியவாதிகளும் படபைபாளிகளும் மாற்று சிந்தனையாலர்களான கல்விமான்கள் செய்ய முன்வைக்கக்கூடாது. இதற்கு நாம் வழி சமத்தைக் கொடுக்கவும் கூடாது. காதுள்ளவன் கேட்கக் கூடவன்.

svs_vasan@outlook.com